

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จิราพัชร จันทรจนา¹, บุญวัฒน์ สว่างวงศ์²

สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Email : s59123450093@ssru.ac.th¹ boonwat.sa@ssru.ac.th²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน (2) เพื่อเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนจำแนกตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ตามลำดับคือ ด้านเงื่อนไขคุณธรรมมีค่าเฉลี่ย 4.48 รองลงมาคือด้านความมีเหตุผลมีค่าเฉลี่ย 4.42 ด้านเงื่อนไขความรู้มีค่าเฉลี่ย 4.42 ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีมีค่าเฉลี่ย 4.41 และด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านความพอประมาณมีค่าเฉลี่ย 4.28
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยด้านระดับการศึกษา ปัจจัยด้านอาชีพ และปัจจัยด้านรายได้ แตกต่างกัน

คำสำคัญ : หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, การดำเนินชีวิต, ประชาชน, ตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

The applying philosophy of sufficiency economy in the lives of peoples in Bang Luck District, Muang, Chumphon Province.

Jerapat Jantarodjana¹ Boonwat Sawangwong²

Police Administration Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University, Bangkok.

e-mail : s59123450093@ssru.ac.th¹ boonwat.sa@ssru.ac.th²

Abstract

The aims of this research were to 1) study the extent to which Sufficiency Economy Philosophy is practiced in the way of life 2) to compare the practices of Sufficiency Economy Philosophy in Subdistrict Municipality Bang Luek district, Mueng, Chumphon province. The sample population is consisted of 367 personnel. Questionnaire was used as a tool for data collection. The statistics used for data analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test (One-way ANOVA).

The results showed that

1. The application of Philosophy of Sufficiency Economy to conduct the way of life a case of people. Overall picture it was found that the high. When considering each aspect, aspect is the ‘Moral conditions’ followed by ‘Rational’ ‘Cognition’ ‘Are immune’ and ‘Tolerable’.

2. The results of hypothesis testing shows that Application of Philosophy of Sufficiency Economy to conduct the way of life that with different personnel such as sex, age, education, worked and income.

Keywords : Sufficiency Economy Philosophy, Way of life, people, Bang Luek district, Muang, Chumphon Province.

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยที่ผ่านมาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-7 ได้มุ่งเน้นการใช้แนวคิดทางตะวันตกมาใช้ในการดำเนินชีวิต และการบริหารประเทศ โดยความสำคัญกับการพัฒนาให้ เป็นสังคมอุตสาหกรรมมากขึ้นและลดความสำคัญของภาคการเกษตรกรรมอันเป็นอาชีพหลักของประชากรไทย ทำให้ระบบเศรษฐกิจขาดความสมดุล แรงงานคนย้ายเข้าสู่เมืองเพื่อรับจ้างและประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม มีการพึ่งพิงต่างประเทศ เช่น การกู้ยืมเงินทุน การใช้วัตถุดิบ เครื่องจักรและเทคโนโลยี ทำให้ประเทศเข้าสู่ถดถอยทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง มีสถาบันการเงินและหน่วยงานธุรกิจต่าง ๆ อยู่ในฐานะล้มละลาย มีภาระต้องชำระหนี้ต่างประเทศจำนวนมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 อย่างไรก็ดี ในท่ามกลางภาวะวิกฤตนั้นเอง ประชาชนชาวไทยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

โดยได้ทรงพระราชทานพระบรมราโชวาทแก่ประชาชนชาวไทย ถึงความสำคัญในการปรับทิศทางการพัฒนาประเทศสู่แนวเศรษฐกิจพอเพียงพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระราชทานหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” แก่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. 2542 ซึ่งมีสาระสำคัญว่า เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว จนถึงระดับชุมชนในการพัฒนาและบริหารให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการผลกระทบใด ๆ

ในสภาวะการเศรษฐกิจของประเทศปัจจุบันปัญหาเศรษฐกิจมีความไม่แน่นอน เกิดความผันแปรอยู่ตลอดเวลาเป็นไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของกระแสเศรษฐกิจโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยอย่างต่อเนื่องดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงได้มีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนมายึดแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรได้ทรงพระราชทานให้พสกนิกรนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติ ได้มีการนำไปปฏิบัติทั้งในระดับครัวเรือนและชุมชน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางลึก อำเภอมือง จังหวัดชุมพร เนื่องจากประชาชนมีอาชีพและการดำเนินชีวิตจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างมาก มุ่งเน้นให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน และใช้จ่ายเงินให้ได้มาอย่างพอเพียงและประหยัด ตามกำลังของเงินของบุคคลนั้น โดยปราศจากการกู้หนี้ยืมสิน และถ้ามีเงินเหลือ ก็แบ่งเก็บออมไว้บางส่วน ช่วยเหลือผู้อื่นบางส่วน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางลึก อำเภอมือง จังหวัดชุมพร
2. เพื่อเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนจำแนกตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ในเขตเทศบาล ตำบลบางลึก อำเภอมือง จังหวัดชุมพร

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1 ความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2549) ได้ให้ความหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงว่า เป็นส่วนหนึ่งในแนวพระราชดำริที่พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรได้พระราชทานเป็นปรัชญาในการดำรงชีวิต โดยเน้นการยึดหลักความพอเหมาะหลักพอดี หลักความมีเหตุผลและความไม่ประมาท ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงถือปฏิบัติด้วยพระองค์เองอย่างต่อเนื่องยาวนานและทรงได้ดำรงชีวิตเป็นแบบอย่างได้อย่างสมบูรณ์พระองค์ได้พระราชทานพระราชดำริให้คนไทยนำหลักการเหล่านี้ไปปฏิบัติตั้งแต่ปี 2517 ดังพระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 18 กรกฎาคม 2517 ความตอนหนึ่งว่า

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมากกว่า 30 ปี และหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเน้นย้ำถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลายครั้ง เพื่อเป็นแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับและเพื่อให้รอดพ้นจากวิกฤตต่าง ๆ ภายใต้อันตรายและความผันผวนต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและสังคมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเน้นทางสายกลาง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ระบบภูมิคุ้มกัน ความรอบรู้ ความรอบคอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทนและความเพียร มีสติ

สุเมธ ตันติเวชกุล (2539) กล่าวว่า การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องเสริมสร้างพื้นฐาน คือความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและการใช้อุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกหลักวิชาเมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอสมควรและปฏิบัติได้แล้วจึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป การมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญยกฐานะเศรษฐกิจพอเพียงขึ้นให้รวดเร็วแต่ประการเดียวโดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศและของประชาชน โดยสอดคล้องด้วยก็จะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่าง ๆ ขึ้นซึ่งอาจกลายเป็นความยุ่งยากล้มเหลวได้ในที่สุด ดังเห็นได้ที่อารยประเทศหลายประเทศกำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงในเวลานี้

อภิชัย พันธเสน (2550) ได้ความเชื่อมโยงของคุณลักษณะและเงื่อนไขของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ดังนี้ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นทั้งวิถีคิดที่จะนำชีวิตไปสู่การมีชีวิตที่มีความทุกข์น้อยหรืออิกนัยคือ ชีวิตที่มีความสุขเพิ่มขึ้นและเป็นทั้งวิธีการปฏิบัติตน การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ และการพัฒนาที่ยั่งยืน กล่าวคือ การมีภูมิคุ้มกันที่ดีจะช่วยให้กิจการสามารถดำรงอยู่ในลักษณะที่ไม่เสี่ยงมากเกินไป ทำให้ไม่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นที่ไม่อาจคาดเดาล่วงหน้าได้หรือถ้าหากได้รับผลกระทบก็สามารถฟื้นตัวได้ในเวลารวดเร็ว ซึ่งการที่ภูมิคุ้มกันจะมีสูงมากขึ้น ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้น และมีความรุนแรงมากน้อยเพียงใดก็สามารถจัดการได้ แต่การพึ่งพาตนเองได้นั้นจำเป็นต้องมีวิถีคิดในเรื่องของความพอประมาณ ความหมายของความพอประมาณ ก็คือ ทำทุกอย่างที่สามารถจัดการเองได้ ไม่เกินกำลังความสามารถหรือโลกมากในขณะเดียวกันก็ต้องไม่หย่อนยาน หรือเฉื่อยชาเป็นเหตุให้ไม่สามารถที่จะช่วยตัวเองได้ ดังนั้นความพอประมาณจึงเป็นวิถีคิดที่สามารถจะหนุนช่วยความสามารถในการพึ่งพาตนเองให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและสัมฤทธิ์ผลได้จริง อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการมีภูมิคุ้มกันที่ดี เมื่อบุคคลสามารถมีภูมิคุ้มกันที่ดีแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเอารัดเอาเปรียบผู้อื่นเขาสามารถดำเนินการทุกอย่างได้

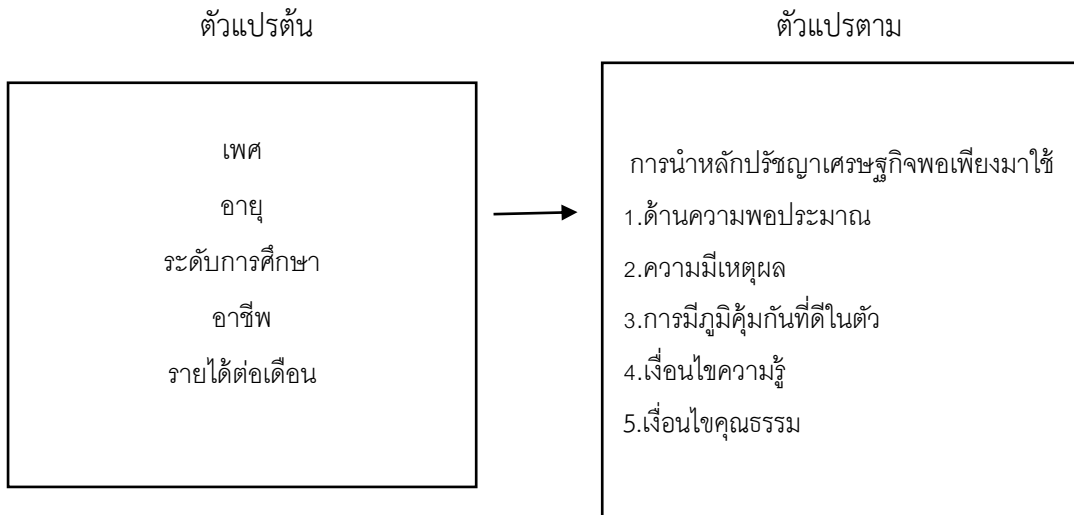

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

อย่างซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียร มีความอดทนตลอดจน มีความเมตตากรุณาต่อผู้อื่น นั่นคือ ความมีเหตุผล แต่การจะมีวิถีคิดและปฏิบัติตามคุณลักษณะทั้ง 3 นั้นจะต้องมีสิ่งที่ยอดเยี่ยมนำ ได้แก่ ความรู้และคุณธรรมการมีความรู้ซึ่งประกอบด้วย รู้จริง รอบคอบ และระมัดระวัง การมีปัญญาที่ถูกกำกับด้วยสติ ภายใต้งู้อ้นไขดังกล่าวคุณธรรมก็จะเกิด คือ ความซื่อสัตย์ ขยัน และโอปอ้อมอารี ตลอดจน เมตตา กรุณา และมุทิตา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนของพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้

สมมติฐานของการวิจัย

ประชาชนในตำบลบางลึก อำเภอมะนัง จังหวัดชุมพร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ต่างกันมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนแตกต่างกัน

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางลึก ซึ่งมีจำนวนประชากรประมาณ 8,106 คน และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ เครซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 367

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งจะใช้ในการเก็บข้อมูลจากประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้นมาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้ว พร้อมทั้งได้ทำการปรับปรุงคำถามให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมีคำตอบให้เลือกตอบ (check List) โดยสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ตอนที่ 2 ระดับการปฏิบัติ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยสอบถามเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตในเขตเทศบาลตำบลบางลี่ อำเภอมือง จังหวัดชุมพร จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความพอประมาณ 2) ความมีเหตุผล

3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว 4) เงื่อนไขความรู้ 5) เงื่อนไขคุณธรรม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางส่งเสริมการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Opened Form) ซึ่งให้ผู้ตอบได้เขียนระบุข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. สถิติเชิงพรรณนา

1.1 ค่าจํานวนร้อยละ (Percentage) ใช้ในการอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อแสดงการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตในเขตเทศบาลตำบลบางลี่ อำเภอมือง จังหวัดชุมพร

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

2.1 ค่า t-test (Independent Sample t-test) ใช้สำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม โดยทดสอบตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ระดับการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิต เขตเทศบาลตำบลบางลี่ อำเภอมือง จังหวัดชุมพร

2.2 F-test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไปโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: ANOVA) โดยทดสอบตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนเมื่อพบ ความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชายจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 มีอาชีพ เกษตรกรรม จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 รายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9

2. การวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในตำบลบางลี่ อำเภอมือง จังหวัดชุมพรโดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย 4.48 รองลงมา คือ ด้านความมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ย 4.42 ด้านเงื่อนไขความรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.42 ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีค่าเฉลี่ย 4.41 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ย 4.28

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวม

ระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ระดับความพึงพอใจ			ลำดับ
	Mean	S.D.	แปลผล	
1. ด้านความพอประมาณ	4.28	.469	มาก	5
2. ด้านความมีเหตุผล	4.42	.376	มาก	2
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	4.41	.365	มาก	4
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	4.42	.414	มาก	3
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	4.48	.377	มาก	1
ภาพรวม	4.40	.295	มาก	

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ในภาพรวม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	T/F	Sig.
เพศ	-2.477	.014
อายุ	3.704	.006
ระดับการศึกษา	18.236	.000
อาชีพ	6.603	.000
รายได้ต่อเดือน	15.437	.000

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

-ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ พบว่าประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ 40-49 ปีอายุ 50-59 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

-ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ การศึกษาโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษามีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกับประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

-ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพ พบว่าประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง การปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

-ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยภาพรวม จำแนกตามรายได้ พบว่าประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาทมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และ 15,001 - 20,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาล ตำบล บางลึกอำเภอเมือง จังหวัดชุมพรตามรายด้าน พบว่า

ด้านความพอประมาณ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในทุกครัวเรือนมีหลักเศรษฐกิจพอเพียงพอเหมาะไม่มากหรือน้อยเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิดา บัวระภา (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณี บ้านหลักร้อยหกสิบ อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย พบว่าด้านความพอประมาณอยู่ในระดับมาก เพราะประชาชนยังให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยทางสังคมที่เล็กที่สุดของสังคมอยู่ หากครอบครัวเข้มแข็ง สังคมก็จะเข้มแข็งไปด้วย

ด้านความมีเหตุผล พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความดีก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ความอึดอ้อมใจ ความสบายใจแก่ผู้ที่ปฏิบัติ ซึ่งต้องใช้เวลาพิจารณาที่จะกระทำกิจกรรมใด ๆ ด้วยความถี่ถ้วนรอบคอบ ไม่ย่อท้อ ไร้อคติ คำนึงถึงเหตุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัชญา ทองใบ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของครู โรงเรียนโยธินวิทยา อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร พบว่าด้านความมีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ข้าราชการครูเป็นผู้มีการพิจารณาที่จะดำเนินการใด ๆ ด้วยความถี่ถ้วน รอบคอบ ไม่ย่อท้อ ไร้อคติ คำนึงถึงเหตุและปัจจัย เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องดีงาม เกิดประสิทธิผล เกิดประโยชน์และความสุขทั้งต่อตนเองและสังคม จึงเป็นผู้มีเหตุผลและให้ความเกื้อกูลผู้อื่นเมื่อประสบปัญหาเรื่องการทำงานและเรื่องส่วนตัว รู้จักวิเคราะห์ ผลกระทบด้านบวกและลบของการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างมีเหตุผลก่อนที่จะเลือกใช้และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของปัญหา

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการโรงเรียนทหารสื่อสาร ผลการวิจัย อายุ พบว่าข้าราชการโรงเรียนทหารสื่อสารที่มีอายุแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีระดับความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณมากกว่าผู้ที่มีอายุ 41-50 และผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี เป็นเพราะว่าข้าราชการโรงเรียนทหารสื่อสารที่มีอายุน้อยยังมีรายได้ไม่มากนัก จึงมีการจัดสรรรายได้ของตนเองให้เพียงพอต่อการใช้ชีวิตในแต่ละเดือน

ด้านระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษามีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าระดับการศึกษาอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เป็นพื้นที่ในชนบท ประชาชนส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามจะเป็นผู้สูงอายุ และจะมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา เป็นผู้ที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ได้จริงมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ศาสตราจารย์ ปิ่น วิโรจน์ พันธวรรณ และ ธนพร อาษาพร (2555)** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมแตกต่างกัน เพราะกลุ่มตัวอย่างเมื่อมีการศึกษาที่สูงขึ้นก็จะมีรู้ความเข้าใจในแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้น มีความรอบคอบระมัดระวังในการดำเนินการต่าง ๆ และจะดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อย

ด้านรายได้ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไปมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตน้อยกว่าประชาชนที่มีรายได้อื่น ๆ เพราะ ประชาชนที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป มีการใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงที่น้อยกว่าและมีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยโดยไม่ค่อยคำนึงถึงการเก็บออม และแบ่งปันส่วนไว้ใช้ในยามจำเป็นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พงษ์สุรย์ พิรักษา (2556)** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของกำลังพลกองโรงงานซ่อมสร้างยุทโธปกรณ์สายสรรพาวุธ ศูนย์ซ่อมสร้างสิ่งอุปกรณ์สายสรรพาวุธกรมสรรพาวุธทหารบก ผลการวิจัย พบว่าข้าราชการตำรวจที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปใช้ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สาเหตุอาจเนื่องมาจากปัจจัยสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลนั้นมีตัวบ่งชี้ของค่าใช้จ่ายตามสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันมีการปรับตัวของสินค้าขึ้นตามสถานการณ์ ทำให้เกิดการใช้จ่ายที่สูงขึ้น สินค้ามีราคาแพงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการที่ได้ศึกษาการวิจัยการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพรผู้วิจัยได้ข้อมูลเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ดังนี้

1. ควรจัดให้มีโครงการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนทั้งทางด้านเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาโดยมีการเชิญประชาชนที่ได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติจริงและผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประยุกต์ใช้มาบรรยายภายในชุมชน
2. ควรศึกษารูปแบบและวิธีการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในชุมชน

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ตำบลบางลึก เพื่อจะได้นำรูปแบบและแนวทางที่เหมาะสมในการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางลึก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพรเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ดีด้วยความเมตตาจากอาจารย์บุญวัฒน์ สว่างวงศ์ ที่อนุเคราะห์เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิจัย ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางและช่วยเหลือ ประสานงานในด้านต่าง ๆ จนทำให้วิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดชุมพร ที่ได้กรุณาให้ผู้วิจัยเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูล และให้ความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถามด้วยความเต็มใจจนเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนสมบูรณ์

คุณค่า และประโยชน์ใด ๆ ที่ได้จากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่คณาจารย์ ตลอดจนกัลยาณมิตรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

จิรัชญา ทองใบ. (2554). การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของครู โรงเรียนยโสธรพิทยาคม อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

ชลธิดา บัวระภา. (2553). การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของประชาชน :ศึกษาเฉพาะกรณี บ้านหลักร้อยหกสิบ อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

ถาวร ศรีมันตะ. (2554). การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของครอบครัวแกนนำ บ้านสร้างช้าง ตำบลไผ่ อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

นันทิพงษ์ หุ่นแก้ว. (2556). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของข้าราชการโรงเรียนทหารสื่อสาร วิทยานิพนธ์ (สาขาวิชาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง) คณะรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ผกาทิพย์ นวลจันทร์. (2554). หลักการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

พงษ์สุรีย์ พิรักษา. (2556). การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของกำลังพลกองโรงงานซ่อมสร้างยุทโธปกรณ์สายสรรพาวุธ ศูนย์ซ่อมสร้างสิ่งอุปกรณ์สายสรรพาวุธกรมสรรพาวุธทหารบก การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

สาคร ชำนาญปิ่น, วิโรจน์ พันธวรรณ และ ธนพร อาษาพร. (2555). การดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สุเมธ ตันติเวชกุล.(2539). ความหมายและนิยามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

อภิชัย พันธเสน. (2550). สังเคราะห์องค์ความรู้เศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ.กองทุนสนับสนุนการวิจัย

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activity. Education and Psychological Measurement, 30 (3): 607-610.